

'IK MOCHT DE DRIE *prinsesjes* SCHILDEREN'

RIANNE SMIT IS PORRETSCILDERES EN HEEFT EEN ATELIER IN DE BINNENSTAD VAN DEN HAAG. DAARNAAST WERKT ZE GRAAG IN HET ATELIER VAN HAAR VAKANTIEWONING 'LES TOUCHES' OP HET PLATTELAND IN FRANKRIJK.

"Schilderen is mijn passie. Ik ben er pas later mee begonnen, maar het creatieve heeft altijd al in mij gezeten. Mijn vader en opa schilderden ook. Jarenlang werkte ik als beleidsmedewerker in Den Haag, totdat ik in mijn vrije tijd mijn twee zonen begon te schilderen. Dat vond ik zó leuk dat ik ook andere kinderen ging portretteren. Ik voelde dat dit was wat ik wilde en besloot mijn baan op te zeggen. De garage bij ons huis bouwde ik om tot atelier. Zo kon ik er ook zijn voor mijn kinderen, als ze uit school kwamen. Langzamerhand kreeg ik steeds meer opdrachten. Vooral nadat mijn portretten in de etalage van Het Cleyne Huys aan het Noordeinde in Den Haag hadden gehangen. In die tijd kreeg ik de eervolle opdracht de drie prinsesjes Amalia, Alexia en Ariane te schilderen. De portretten zijn in privébezit van het koningspaar. Een paar jaar later maakte ik in opdracht van de Koninklijke Militaire Academie een portret van koning Willem Alexander, ter aanvulling van de collectie schilderijen van de Nassaus in de Nassauzaal van Kasteel Breda. Hoewel ik natuurlijk trots ben op deze opdrachten, haal ik net zoveel voldoening uit de andere portretten die ik maak. Ieder mens is uniek. Het gaat om het karakter. Ik vind het belangrijk dat mijn portretten een warme uitstraling hebben.

Bij binnenkomst zie ik vrij snel of iemand introvert is of juist uitbundig. Voordat ik aan een portret begin, maakt een fotograaf eerst een paar honderd foto's. Daar kiezen we dan één goede uit, als basis voor het portret. Poseren is nodig als het grootste deel van het doek klaar is en ik alleen nog het fijne werk moet doen. Met een portret ben ik zeker een paar maanden bezig. Ik leg het af en toe opzij, neem afstand en werk aan andere doeken, totdat ik het weer goed zie en de juiste gezichtsuitdrukking te pakken heb.

Wat mij inspireert in het schilderen, is dat ik mensen blij kan maken met mijn werk. Ik vind het leuk dat ze voor mij gekozen hebben en zelfs helemaal vanuit Friesland, België of Duitsland komen om zich door mij te laten portretteren. Mensen hebben verschillende redenen om een schilderij te willen. Het kan een schooldirecteur zijn die met pensioen gaat, een schilderij van de kleinkinderen voor de grootouders of een portret van een dierbare die is overleden. Die laatste opdrachten zijn vaak omgeven door emoties. Gedurende zo'n proces krijg je echt een band met mensen.

Voor een familie maakte ik bijvoorbeeld een portret van hun zoon die omkwam bij een auto-ongeluk. Dat schilderij heb ik hen cadeau gegeven, omdat het me zo diep raakte. Het was extra pijnlijk en moeilijk omdat ik twee jaar geleden zelf mijn man verloor na een ernstige ziekte. Ik heb hem helaas niet meer kunnen schilderen. Dat wil ik ooit nog doen, maar het is nu nog te vers. Het schilderen heeft mij wel geholpen om met zijn dood om te gaan. Zodra ik in mijn atelier kwam, leefde ik op. Het voelde als mijn redding. Ik kon er alles in kwijt. De eerste tijd heb ik het wel rustiger aan gedaan. Nu, twee jaar later, ben ik weer volop bezig.

Deze zomer heb ik in het atelier van ons huis in Frankrijk gewerkt. Ik verhuur deze woning ook als vakantieverblijf. Het atelier, de verf en de kwasten zijn beschikbaar voor mensen die schilderen als hobby hebben. En op dit moment werk ik in mijn Haagse atelier aan verschillende doeken. Een ervan is die van een vader, een grote vent, met zijn zoontje die op een krukje naast hem staat. Een geweldig beeld. Hoewel er nog veel ander werk lag, ben ik er meteen aan begonnen, omdat ik er zoveel zin in had. Die passie voor wat ik doe, maakt dit werk zo mooi." 🐾